

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-01661/23-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává 28. srpna 2023 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že již od března roku 2015 minimálně do konce roku 2021 opakovaně šířila elektronickými prostředky z e-mailové adresy [redacted] na e-mailové adresy svých zákazníků obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. obsahující nabídku zboží a služeb či různých slev a voucherů svých partnerů (tedy třetích stran), a to v rámci informací zasílaných ve vztahu [redacted] na [redacted], a to za jednotlivé roky v počtu 46 250 264 odeslaných obchodních sdělení:

přičemž adresáti nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení ve prospěch partnerů (třetích stran) obviněné společnosti,

čimž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť veškerá obchodní sdělení dle výroku I. zasílaná ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích o [redacted], nebyla zřetelně a jasně označována jako obchodní sdělení,

čimž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně sdělení označit jako obchodní sdělení,

a dále

- III. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť u veškerých obchodních sdělení dle výroku I. zasílaných ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích o [REDACTED] nebyla uvedena osoba, v jejíž prospěch se komunikace uskutečňovala,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení pouze tehdy, jestliže tyto zprávy uvádějí totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

a dále

- IV. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť veškerá obchodní sdělení dle výroku I. zasílaná ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích [REDACTED] neobsahovala platnou adresu, na niž by adresáti mohli přímo a účinně odeslat žádost o ukončení takové komunikace, resp. obchodní sdělení neobsahovala žádné informace o tom, jak mají uživatelé postupovat v případě nesouhlasu (odmítnutí) se zasíláním obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost zaslat obchodní sdělení s platnou adresou, na kterou by mohli adresáti přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřejí, aby jim byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány

a dále

- V. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. obsahující nabídku svých vlastních služeb (tedy služeb obviněné společnosti) s odkazem na [REDACTED], když zaslala:

- 14. října 2021 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s odkazem na [REDACTED] a předmětem obchodního sdělení [REDACTED]
- 6. prosince 2021 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s odkazem na [REDACTED] a předmětem obchodního sdělení [REDACTED]
- 20. prosince 2021 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s odkazem na [REDACTED] a předmětem obchodního sdělení [REDACTED]
- 14. září 2022 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s odkazem na [REDACTED] a předmětem obchodního sdělení [REDACTED]
- 6. října 2022 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s odkazem na [REDACTED] a předmětem obchodního sdělení [REDACTED]

- 17. října 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted].

přičemž uvedení adresáti nedali k zaslání obchodních sdělení souhlas a adresát s e-mailovou adresou [redacted] dokonce zaslání obchodních sdělení dříve prokazatelně odmítl, a to již v září 2021,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

VI. za což se jí v souladu s § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 7.700.000 Kč
(slovy sedmmilionůsedmsettisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-04864/21-33 z 24. ledna 2023 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) v rámci kontroly provedené u obviněné [redacted], ve dnech 23. května 2022 až 8. února 2023, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly. Námitky proti protokolu o kontrole nebyly obviněnou společností podány. Obviněná společnost zaslala pouze vyjádření k protokolu o kontrole čj. UOOU-04864/21-34 ze 7. února 2023, ve kterém uvedla, že proti protokolu o kontrole neuplatňuje námitky. Dále uvedla, že doposud vycházela z předpokladu, že posuzovaná sdělení nejsou obchodními sděleními ve smyslu zákona č. 480/2004 Sb., nicméně v rámci prevence snahy o minimalizaci konfliktů obchodních praktik [redacted] s právními předpisy sdělila, že na základě obsahu kontrolních zjištění došlo k přijetí opatření omezujících dosavadní praxi. Tato skutečnost byla ověřena správním orgánem (viz čj. UOOU-01661/23-3 – úřední záznam), kdy bylo zjištěno, že po nákupu [redacted] na [redacted], obdrží kupující z e-mailové adresy [redacted] informaci o objednavce, která však již neobsahuje obchodní sdělení (nabídku) třetí strany.

Podkladem pro zahájení předmětné kontroly byly konkrétní stížnosti na zaslání obchodních sdělení ve prospěch obviněné společnosti od držitelů e-mailových adres [redacted] (obchodní sdělení zasláné 14. září 2022, 6. října 2022 a 17. října 2022) a [redacted] (obchodní sdělení zasláné 14. října 2021, 6. prosince 2021 a 20. prosince 2021) a na zaslání obchodních sdělení obviněnou společností ve prospěch partnerů (třetích) stran taktéž od držitele e-mailové adresy [redacted] (konkrétně se jednalo o obchodní sdělení zasláné v rámci informace o zakoupené [redacted]).

v podobě nabídky vouchery na slevu produktů na webových stránkách [redacted] 20. října 2021).

V rámci kontroly bylo kromě prověření konkrétních stížností (resp. konkrétních zaslaných obchodních sdělení) prověřeno obecně též dodržování povinností vyplývajících ze zákona č. 480/2004 Sb. při rozesílání obchodních sdělení pomocí elektronických prostředků, a to jak vlastních produktů a služeb, tak produktů a služeb třetích stran (partnerů).

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost.

Zprávy zasílané z e-mailové adresy [redacted] s nabídkou vlastních služeb s odkazem na [redacted] ve prospěch obviněné společnosti, tak jak jsou specifikovány ve výroku V. měly podle jejich obsahů bez nejmenších pochybností charakter obchodního sdělení, jelikož obsahovaly nabídku obviněné společnosti, ať už přímou (nabídka konkrétních poskytovaných služeb), nebo i nepřímou (v podobě přání k novému roku), s odkazem na webovou stránku obviněné společnosti. Taktéž zprávy zasílané z e-mailové adresy [redacted] s nabídkou zboží a služeb partnerů (třetích stran), tak jak jsou specifikovány ve výroku I., v rámci zaslané informace [redacted], které byly obviněnou společností zasílány všem zákazníkům, kteří si na webových stránkách [redacted] zakoupili [redacted], a to již od roku 2015 až do přijetí opatření v souvislosti s kontrolními zjištěními uvedenými v protokolu o kontrole, měly bez nejmenších pochybností charakter obchodního sdělení, jelikož obsahovaly konkrétní nabídky různých partnerů (třetích stran) a odkazovaly na webovou stránku tohoto partnera (např. zpráva zaslaná obviněnou společností 20. října 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu svého zákazníka [redacted] s nabídkou vouchery na slevu produktů na webových stránkách [redacted] s textem [redacted]

Současně je nepochybné, že obviněná společnost obchodní sdělení šířila opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodního sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy jsou obchodní sdělení šířena více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena v případě stěžovatele s elektronickou adresou [redacted], kdy na tuto adresu bylo obchodní sdělení zasláno 3x a [redacted], kdy na tuto adresu bylo obchodní sdělení zasláno taktéž 3x.

K **výroku I.** tohoto příkazu správní orgán uvádí, že obviněná společnost je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou ve prospěch partnerů (třetích stran), dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem

šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

V případě obchodních sdělení uvedených ve výroku I. však tento právní titul nemůže být obviněnou společností použit, jelikož obviněná společnost šířila obchodní sdělení sice vlastním zákazníkům, nicméně tato obchodní sdělení obsahovala nabídku výrobků či služeb partnerů (třetích stran), nejednalo se tedy o její vlastní obdobné výrobky nebo služby.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat, na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

K tomu správní orgán uvádí, že v případech obchodních sdělení uvedených ve výroku I. oslovovala obviněná společnost vlastní zákazníky s nabídkou výrobků, služeb, slev a voucherů svých partnerů (třetích stran), a to každý měsíc od jiného partnera, se kterým vždy obviněná společnost uzavřela příslušnou smlouvu. V rámci předmětů smluv o marketingové spolupráci bylo uvedeno, že partner (tedy třetí strana) se zavazuje pro zákazníky obviněné společnosti poskytnout při nákupu na e-shopu   např. slevu (slevový kód), voucher apod. Naopak povinností obviněné

společnosti dle těchto smluv bylo uveřejnit informaci o spolupráci s daným partnerem v daném měsíci, ve sdělovacích prostředcích, zejména, nikoliv však výlučně, v [REDACTED] pro Vás a na webových stránkách [REDACTED].

Obviněná společnost v rámci kontroly doložila příslušné smlouvy o marketingové, resp. reklamní spolupráci uzavřené s jednotlivými partnery (třetími stranami), a to již od roku 2015 (březen) do konce roku 2021, přičemž v rámci kontroly byly doloženy i smlouvy o reklamní spolupráci týkající se roku 2022. Dle samotných doložených smluv o reklamní spolupráci se jednalo o následující partnery (třetí strany): [REDACTED]

[REDACTED]. Skutečnost, že docházelo k zasílání těchto obchodních sdělení i v roce 2022 byla prověřena v rámci kontroly, a to nákupem [REDACTED] na [REDACTED] dne 9. května 2022, přičemž v zaslané informaci o objednavce byla stále na konci zprávy uvedena reklamní nabídka partnera, resp. konkrétní třetí strany s odkazem na webové stránky (v tomto případě na [REDACTED], což skutečnost, že obviněná osoba v této činnosti pokračovala i v roce 2022, potvrdilo, vč. toho, že zákazník žádný souhlas se zasíláním obchodních sdělení partnerů, resp. třetích stran při objednávce na [REDACTED] neučinil.

Kontrolou bylo zjištěno, že od března 2015 do konce roku 2021 bylo zasláno prostřednictvím e-mailových zpráv 46.250.264 [REDACTED], které obsahovaly nabídky služeb, slev a voucherů od výše uvedených partnerů (třetích stran), přičemž obviněná společnost konkrétně doložila, že za rok 2015 (od března 2015 a kromě srpna 2015) se jednalo o 3 970 798 takto zaslaných e-mailových zpráv, v roce 2016 zaslala 5 747 343 e-mailových zpráv, v roce 2017 zaslala 7 396 946 e-mailových zpráv, v roce 2018 zaslala 9 006 626 e-mailových zpráv, v roce 2019 zaslala 11 481 040 e-mailových zpráv, v roce 2020 zaslala 4 555 531 e-mailových zpráv a v roce 2021 zaslala 4 091 980 e-mailových zpráv.

S ohledem na skutečnost, že se jednalo o nabídky třetích stran (nikoli tedy obviněné společnosti) je třeba, aby obviněná společnost k šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky (tak jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu) disponovala předchozím prokazatelným souhlasem adresátů (tedy zákazníků obviněné společnosti) ve smyslu § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Ze znění souhlasů, které obviněná společnost od svých zákazníků získává, bylo v rámci kontroly zjištěno, že se jedná pouze o souhlas zákazníků se zasíláním obchodních sdělení obviněné společnosti (tedy propagace jejích vlastních služeb či zboží). Samotný souhlas pro zasílání obchodních sdělení ve prospěch partnerů (třetích stran) není možno nikde na webové stránce [REDACTED] samostatně udělit, a to ani v případě nákupu samotné [REDACTED] na těchto stránkách, ani v rámci registrace do uživatelského účtu na webové stránce [REDACTED], což bylo v rámci kontroly vyzkoušeno na zkušebních e-mailových adresách.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná společnost svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky v informaci [REDACTED] ve prospěch partnerů (třetích stran), aniž by k tomu uživatelé elektronických adres, blíže specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení dle výroku I. zasílaná ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích [REDACTED] v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda zasílané zprávy s obchodním sdělení partnerů (třetích stran) jsou jasně a zřetelně označené jako obchodní sdělení.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zasílané zprávy. K tomu správní orgán uvádí, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

K tomuto správní orgán uvádí, že veškeré takto zasílané zprávy od roku 2015 (března 2015) s obchodním sdělením ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích [REDACTED], byly zasílány z e-mailové adresy [REDACTED] a předmětem zpráv byly modifikace textu: [REDACTED] – informace o objednavce č. xxxxx“. Správní orgán uvádí, že z takového označení nelze jednoznačně usuzovat, že samotná zpráva obsahuje také obchodní sdělení (obchodní nabídku) třetí strany.

Obviněná společnost se tak dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., jelikož veškeré takto zasílané zprávy uvedené ve výroku I., nebyly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny.

K výroku III. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení dle výroku I. zasílaná ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích [REDACTED] v tom ohledu, zda naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda zasílané zprávy s obchodním sdělení partnerů (třetích stran) neskrývají či neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní

---

¹ MAISNER, zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C.H. BECK, 2016

sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

Správní orgán k tomu uvádí, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Správní orgán konstatuje, že je třeba v obchodních sděleních uvádět kompletní informace odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje, přičemž odkazuje na čl. 6 písm. b) směrnice 2000/31/ES a na čl. 13 odst. 4 směrnice 2002/58/ES, které jsou promítnuty právě do ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb.

K tomuto správní orgán uvádí, že veškeré takto zasílané zprávy od roku 2015 (března 2015) s obchodním sdělením ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích o obsahovaly jen odkazy na webové stránky partnera, neobsahovaly však žádné jiné informace týkající se totožnosti odesílatele, jehož jménem se se komunikace uskutečňuje (tedy partnerů obviněné společnosti), tak jak požaduje § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná společnost se tak dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť takto zasílané zprávy skrývaly a utajovaly totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňovala.

K výroku IV. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení dle výroku I. zasílaná ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích v tom ohledu, zda naplňuje ustanovení § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. tedy, zda zasílané zprávy s obchodním sdělení partnerů (třetích stran) obsahují možnost odhlášení, případně platnou e-mailovou adresu, na kterou je možné přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si adresáti nepřejí, aby jim byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány.

Správní orgán uvádí, že pojem „adresa“ je nutné vykládat v širším slova smyslu, a nemusí se tedy jednat pouze o adresu fyzickou či elektronickou, ale je připuštěna též možnost proklikávacích odkazů a dalších snadných způsobů vyjádření nesouhlasu, které mohou být ve svém důsledku pro adresáta výhodnější a pohodlnější. Důležitým znakem je však pojem „přímo a účinně“, kdy adresát obchodního sdělení musí mít možnost na zprávu (e-mail, SMS zpráva) přímo odpovědět či využít např. výše uvedený proklikávací odkaz, kdy taková zpráva či odkaz musí být vůči šířiteli doručitelný, a tedy od okamžiku doručení tohoto projevu vůle adresáta vůči šířiteli, nesmí být již další obchodní sdělení takovému adresátu zasláno.

K tomuto správní orgán uvádí, že veškeré takto zasílané zprávy od roku 2015 (března 2015) s obchodním sdělením ve prospěch partnerů (třetích stran) v informacích , neobsahovaly žádnou možnost odhlášení, žádné informace o tom, jak má uživatel postupovat v případě nesouhlasu (odmítnutí) se zasíláním obchodních sdělení, resp. nebyla

uvedena platná adresa, na kterou je možné přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si adresáti nepřejí, aby jim byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány tak jak požaduje § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná společnost se tak dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila obchodní sdělení, která neobsahovala platnou adresu, na niž by adresát mohl odeslat žádost o ukončení takové komunikace, resp. nebyla v zaslaných obchodním sdělení uvedena zřetelná informace o možnosti zrušit zasílání dalších obchodních sdělení.

K výroku V. tohoto příkazu správní orgán uvádí, že obviněná společnost je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou ve prospěch svých vlastních výrobků a zboží, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Obviněná společnost se v rámci kontroly k právním titulům k zasílání obchodních sdělení vyjádřila tak, že osobní údaje svých zákazníků či registrovaných uživatelů pro marketingové účely, resp. pro zasílání obchodních sdělení, zpracovává na základě souhlasů zákazníků. Uvedla, že osobní údaje zákazníků nejsou zpracovávány na základě oprávněného zájmu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Obviněná společnost doložila též dokument „*Základní informace o zpracování Vašich osobních údajů*“, který obsahuje informace o zpracování osobních údajů zákazníků, a na základě jakého důvodu. Dále doložila též jednotlivá znění souhlasů. Všechna tato tvrzení byla ověřena i kontrolujícími v rámci kontroly a jsou popsána v protokolu o kontrole (čj. UOOU-04864/21-33), který je podkladem tohoto správního řízení.

K definici souhlasu odkazuje správní orgán na své vyjádření výše na straně 5 tohoto příkazu.

Uživatel e-mailové adresy [redacted] ve své stížnosti uvedl, že jsou mu zasílána obchodní sdělení obviněné společnosti přesto, že jejich příjem již dříve odmítl. Tuto skutečnost ve své stížnosti a v následném doplnění doložil.

Obviněná společnost k e-mailové adrese [redacted] uvedla, že uživatel této e-mailové adresy již 9. září 2021 uplatnil ověřenou žádostí právo na ukončení zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu (zasílání obchodních nabídek) s doplněním informace, že si nepřeje dostávat reklamu v jakékoli podobě s tím, že bonusy nevyužívá a jako produkt, kterého se žádost týká označil tento uživatel produkt [redacted]. Tato žádost byla obviněnou společností vyřízena 6. října 2021 s tím, že obviněná společnost žádala od uživatele ještě

potvrzení, neboť by se tak mohl připravit o bonusy, které s udělením souhlasu souvisí. Na to uživatel e-mailové adresy [REDACTED] reagoval tak, že vědomě žádný souhlas se zasíláním obchodních sdělení nikdy nedal, a že vše má odškrtnuté a neměl by tedy žádná obchodní sdělení dostávat. Obviněná společnost reagovala dne 14. října 2021 a uvedla, že k účtu vázanému [REDACTED] není evidován souhlas se zasíláním obchodních sdělení, resp. žádosti o odvolání bylo plně vyhověno. V prosinci 2021 však na e-mailovou adresu [REDACTED] bylo obviněnou společností zasláno další obchodní sdělení. Na dotaz uživatele této e-mailové adresy obviněná společnost odpověděla, že na jeho jméno užívajícího e-mailovou adresu [REDACTED] jsou evidovány další účty, v rámci nichž je souhlas se zasíláním obchodních sdělení potvrzen, a dále uvedla, že si souhlasy může uživatel odstranit sám ve svém uživatelském profilu na [REDACTED], případně podat žádost standardní cestou, a to s identifikací konkrétního účtu. Uživatel v reakci ze 7. prosince 2021 uvedl, že zmiňovaná [REDACTED] již neplatí, a opět uvedl, že si nepřeje dostávat reklamu jakoukoli formou. Na to bylo obviněnou společností reagováno 15. prosince 2021 s tím, že pro změnu či výmaz osobních údajů zákazníka je skutečně nutná přesná (ověřitelná) identifikace žadatele a rovněž přesné označení/popis o výmazu/změně v jakém konkrétním produktu, a je-li jich více, má být uvedena informace [REDACTED].

Správní orgán k tomu dále doplňuje, že v rámci kontroly předložila obviněná společnost též výpis s přehledem zákaznických účtů s e-mailovou adresou [REDACTED]. Přičemž zaškrtnuté políčko souhlasu („přeji si dostávat informační materiály“) bylo uvedeno pouze u jednoho účtu [REDACTED]. U ostatních dvou nebylo obviněnou společností doloženo, zda někdy k těmto zákaznickým účtům byly souhlasy se zasíláním obchodních sdělení uděleny, případně od jakého data, resp. kdy byly souhlasy se zasíláním obchodních sdělení u těchto účtů odvolány.

Správní orgán k výše uvedenému uvádí, že z žádosti uživatele s e-mailovou adresou [REDACTED] a z celé komunikace, kterou vedl s obviněnou společností, bylo jednoznačně patrné, že žádá o nezasílání obchodních sdělení na e-mailovou adresu [REDACTED], i přesto, že přijde o jakékoli bonusy. V této žádosti bylo jako povinné pole nutno uvést, k jakému produktu se váže. Uživatel tedy uvedl produkt [REDACTED]. Jediný souhlas se zasíláním obchodních sdělení, který obviněná společnost ve vztahu k tomuto zákazníkovi dokládala bylo k jeho [REDACTED]. Tedy pokud zákazník žádal o zrušení zasílání obchodních sdělení ve vztahu [REDACTED], mělo být obviněnou společností zrušen, resp. změněn souhlas na nesouhlas u všech [REDACTED] daného zákazníka. Je tedy bezpředmětné, že následně obviněná společnost uživateli sdělovala, že má na své jméno evidovány další účty, u kterých souhlas odvolán nebyl. Navíc souhlas se zasíláním obchodních sdělení na těchto dalších účtech ani nebyl obviněnou společností doložen. A uživatel uváděl, že se jedná o účty, k již neplatné [REDACTED].

Na základě výše uvedeného správní orgán konstatuje, že ve vztahu k e-mailové adrese [REDACTED] se obviněná společnost dopustila porušení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť na tuto e-mailovou adresu zaslala obchodní sdělení uvedená ve výroku V. tohoto příkazu bez toho, aniž by disponovala prokazatelným souhlasem se zasíláním obchodních sdělení, resp. poté, co byl tento souhlas již v září 2021 uživatelem e-mailové adresy [REDACTED] odvolán.

Uživatel e-mailové adresy [REDAKCE] ve své stížnosti uvedl, že mu jsou zasílána obchodní sdělení s nabídkou služeb obviněné společnosti, a to i přesto, že má u této společnosti nastaven nesouhlas se zasíláním jakýchkoliv obchodních nabídek. Dále doložil i e-mailovou zprávu, kterou zaslal jako reakci na obdržené obchodní sdělení ze 14. září 2022, ve které uvedl, že mu bylo doručeno obchodní sdělení přesto, že má v aplikaci nastaven nesouhlas se zasíláním takových zpráv a dotazuje se, z jakého důvodu tyto e-maily dostává. K tomu ještě uvedl, že se jednalo o první obchodní sdělení v tomto roce, ale že v říjnu 2022 mu bylo zasláno další. Obviněná společnost na tuto zprávu reagovala dne 14. října 2022, ve své odpovědi uživateli uvedla, že prověřila nastavení souhlasů v systému a zjistila, že při jedné z úprav systému v září 2022 došlo k nesprávné reakci právě v systému udělení souhlasů, a tím k samovolné změně. Uvedla, že tato chyba byla dodavatelem neprodleně napravena, obviněná společnost se za tuto technickou chybu omluvila a zaslala uživateli e-mailové adresy [REDAKCE] jako poděkování za upozornění voucher k nákupu v e-shopu či na [REDAKCE] obviněné společnosti.

Na základě výše uvedeného správní orgán konstatuje, že ve vztahu k e-mailové adrese [REDAKCE] se obviněná společnost dopustila porušení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť na tuto e-mailovou adresu zaslala obchodní sdělení uvedená ve výroku V. tohoto příkazu bez toho, aniž by disponovala prokazatelným souhlasem se zasíláním obchodních sdělení.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná společnost svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem zaslání, resp. šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky svých vlastních výrobků a služeb, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres, blíže specifikovaných ve výroku V. tohoto příkazu, dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Dále ve spojení s § 7 zákona č. 250/2016 Sb., správní orgán konstatuje, že společnost se v souvislosti s jednáním uvedeným ve výrocích I., II., III. a IV. tohoto příkazu dopustila pokračujícího přestupku, neboť se jím rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Obviněná společnost totiž od roku 2015 (od března) zasílala obchodní sdělení, která obsahovala nabídku (propagaci) jejích partnerů (třetích stran), se kterými měla uzavřeny smlouvy o reklamní spolupráci, a to ve formě informace zasílané elektronickými prostředky, tedy v rámci e-mailové zprávy, kterou zasílala všem zákazníkům, kteří si zakoupili [REDAKCE] na [REDAKCE]. Konkrétní počet, tímto způsobem, prodaných [REDAKCE], a tedy i počet zaslaných obchodních sdělení je uveden ve výroku I. tohoto příkazu. Obviněná společnost v rámci kontroly též uvedla, že tato aktivita probíhala i v roce 2022 (což doložila i částí uzavřených smluv). Tyto e-mailové zprávy, jak je uvedeno i v rámci výroků I., II., III. a IV. a jejich odůvodnění nebyly zasílány v souladu s povinnostmi stanovenými v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. a), b) a c) zákona č. 480/2004 Sb. a obviněná společnost se tak zasíláním těchto zpráv dopustila spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1, 2, 3 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. Správní orgán k tomu uvádí, že obviněná společnost tato obchodní sdělení

zasílala s jednotným záměrem, a to podpořit (propagovat) své partnery (třetí strany), přičemž uváděla, že se jedná též o motivační prvek pro využívání on-line nákupu [REDACTED] v e-shopu [REDACTED] namísto u [REDACTED]. Toto jednání dále naplňovalo skutkovou podstatu stejného přestupku, a činila jej stejným způsobem, a to prostřednictvím elektronických prostředků (konkrétně zasláním e-mailové zprávy), a s blízkou časovou souvislostí v předmětu útoku, jelikož tak činila od března 2015 a tato obchodní sdělení zasílala všem zákazníkům, kteří si zakoupili [REDACTED] na [REDACTED], nedošlo tak k časové diskontinuitě a přestupek trval minimálně do 9. května 2022 (kdy byla tato skutečnost ověřena v rámci kontroly), případně až do doby, kdy byl vydán Úřadem protokol o kontrole pod čj. UOOU-04864/21-33 a doručen obviněné společnosti, jelikož ona sama v reakci na tento protokol uvedla, že v této souvislosti, na základě obsahu kontrolních zjištění a v rámci prevence snahy o minimalizaci konfliktů obchodních praktik [REDACTED] s právními předpisy, došlo k opatření omezujících dosavadní praxi.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou společností je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné společnosti. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná společnost svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.).

Při stanovení výše sankce, jako ke skutečnosti mimořádně zvyšující závažnost jednání obviněné společnosti, správní orgán přihlédl především k době a rozsahu protiprávního jednání, tedy k tomu, že obchodní sdělení ve prospěch partnerů (třetích stran) v informaci o [REDACTED] byla obviněnou společností zasílána poměrně dlouhou dobu, a to od března 2015 do konce roku 2021, a to ve velice vysokém počtu 46.250.264 zakoupených [REDACTED], tedy zaslanych obchodních sdělení (resp. tato sdělení byla obviněnou společností nadále zasílána minimálně do května 2022, resp. až do doby doručení protokolu o kontrole a reakci na něj v roce 2023). Dále správní orgán přihlédl též ke způsobu spáchání přestupku ve výroku I., který považuje za velice agresivní, a to s ohledem na povahu činnosti obviněné společnosti, která je v postavení [REDACTED] a disponuje vysokým počtem svých zákazníků. Obviněnou společností byla tato přednost využita pro zaslání obchodních sdělení ve prospěch třetích subjektů, a to agresivním způsobem, kdy byla do e-mailové zprávy s objednanou [REDACTED] vložena nabídka třetích subjektů, a tedy adresáti neměli ani možnost tuto zprávu dopředu odmítnout, či ji neotevřít a ignorovat, jelikož obsahovala též [REDACTED]. Na základě těchto výše uvedených skutečností, posoudil správní orgán jednání obviněné společnosti, jako vysoce závažné, a proto při

stanovení výše sankce vycházel z horní poloviny zákonné sazby, a výchozí výši sankce, i při zohlednění dosavadní praxe Úřadu, tak stanovil na 7.000.000 Kč.

Správní orgán dále přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatelů e-mailových adres [redacted] a [redacted] bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem, neboť obchodní sdělení byla na tyto e-mailové adresy zasílána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Ve smyslu § 40 zákona č. 250/2016 Sb. přezkoumal správní orgán jednání obviněné společnosti také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná společnost spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2004 Sb.), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1, 2, 3 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. Hrubý zásah do soukromí u výše uvedených uživatelů a další sbíhající přestupky obviněné společnosti uvedené ve výroku II., III. a IV., které byly posouzeny jako přitěžující okolnost, zvyšují závažnost přestupku uvedeného ve výroku I. a V. tohoto příkazu, a to o 10 % z výchozí hodnoty sankce, tedy o 700.000 Kč. Celková výše sankce po zohlednění všech výše uvedených kritérií byla správním orgánem stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku VI. tohoto příkazu.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán zohlednil i aktuální uveřejněné výsledky o hospodaření obviněné společnosti (účetní závěrku za rok 2021, výroční zprávu za rok 2021, zprávu o vztazích za rok 2021 a zprávu auditora za rok 2021) na portálu www.justice.cz, přičemž uložená sankce je sice v horní polovině sazby, a to v řádu milionů korun, ovšem i tak z pohledu daného provinění, není dle správního orgánu pro obviněnou společnost považována za likvidační neboť výnosy obviněné společnosti za rok 2021 se pohybovaly až v desítkách milionů korun.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná společnost porušila svým jednáním povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. a), b) a c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy že využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas a v případě obchodních sdělení zasílaných ve prospěch partnerů (třetích stran) neobsahovala obchodní sdělení podmínky (požadavky) stanovené pro šíření obchodních sdělení v § 7 odst. 4 písm. a), b) a c), tedy tato sdělení nebyla řádně označena, nebyl v nich uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje a nebyla uvedena adresa či informace, jak zasílání těchto zpráv s obchodním sdělení ve prospěch partnerů (třetích stran) přímo a účinně odmítnout, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 28. srpna 2023

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)